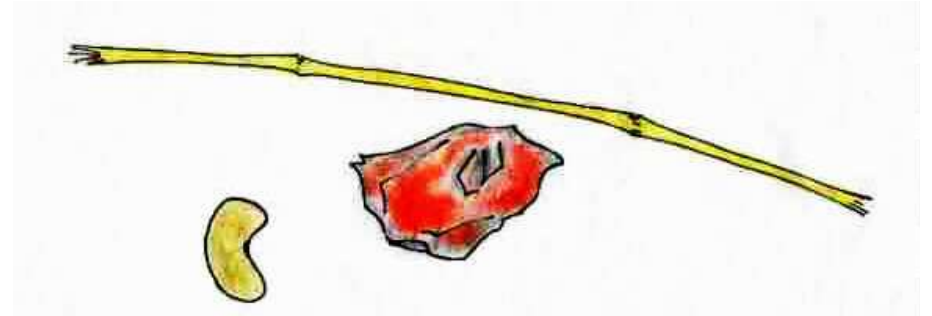

בעיירה קטנה גרה אישה זקנה ענייה. יום אחד היא אספה קצת שעועית כדי לבשל מרק. היא הבעירה אש עם קצת עצים וכדי שהאש תבער מהר יותר היא הוסיפה גם קצת קש. כשהיא הכניסה את השעועית לסיר, גרגיר אחד נפל לרצפה, אך היא לא הרגישה בכך.

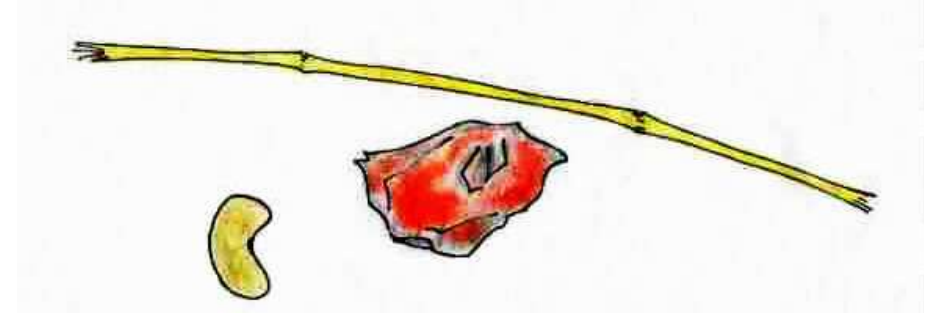
קש, גחלת ושעועית

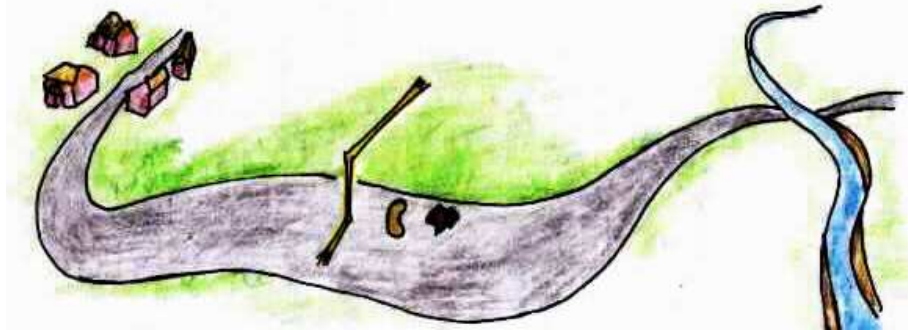
סיפר וצייר בנימחן סלוצניק

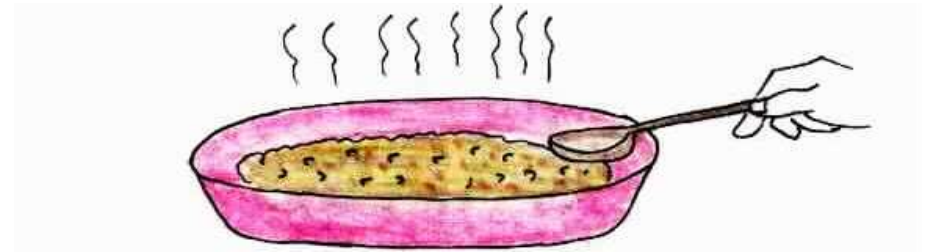
הגחלת ענתה "קפצתי מהאש, למזלי, אילו
נשארתי שם הייתי מתה. הייתי הופך לעפר."
השעועית אמרה "גם אני ניצלתי. אילו הכניסה
אותי האישה לסיר הייתי הופכת למרק כמו
חברי.. היא השמידה אותם באש ובעשן. היא
לקחה את כל הששים והרגה אותם., אני
הצלחתי להימלט."
הגחלת אמרה "מה נעשה עכשיו?"

השעועית נפלה על יד קש. כעבור רגע נפלה
על ידם גם גחלת בוערת והייתה מונחת בין
השעועיות והקש. הם התחילו לשוחח. הקש
אמר "ידידי, מאין באתם?"

הם יצאו לדרך. אך כעבור זמן הגיעו לפלג מים קטן. לא היה שם כל גשר או קרש מעבר.

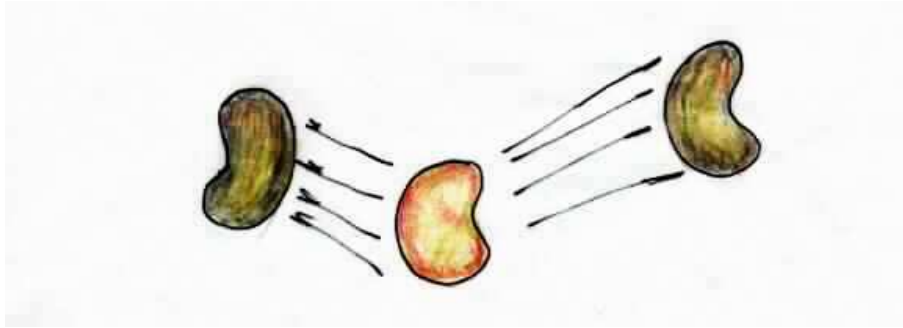
"אני חושבת" ענתה השעועית "שמאחר שהצלחנו שלושתנו להימלט, מוכרחים לדבוק ביחד. איננו רוצים שיקרה לנו אסון, אז צריך לברוח מכאן. אולי נעזוב את העיירה ונלך לארץ זרה.." האחרים הסכימו.

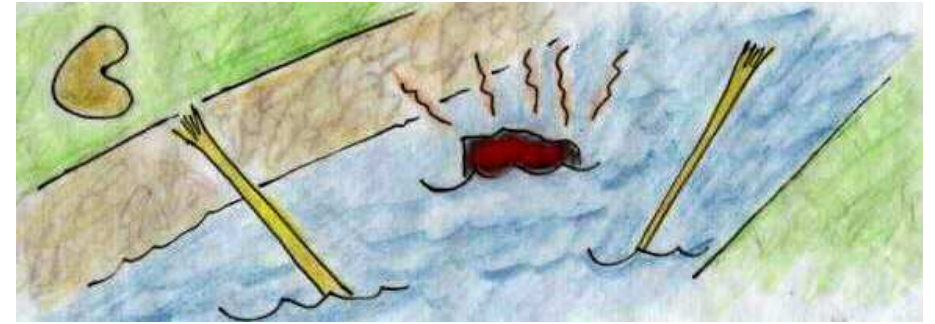
הוא התיישב בצד הפלג ומתח את עצמו עד
שהגיע לצדו השני. הגחלת החליטה לעבור
ראשונה. היא התחילה לצעוד על הקש, אבל
באמצע שמעה את רעש המים ונבהלה.

הם לא ידעו איך לעבור.
ואז לקש בא רעיון. הוא אמר "אני אשכב מעל
הפלג. תוכלו לעבור עלי כמו בגשר."

השעועית נשארה על החוף. משום מה התחילה לצחוק. זה היה עצוב, אך היא לא יכלה להפסיק. היא צחקה כל כך שהתחילה להתפקע. מרוב צחוק היא התפקעה לשניים. אילו לא הצילו אותה, הייתה אובדת כמו ידידיה.

היא לא יכלה להתקדם. הקש התחיל לבעור. הוא נשבר לשניים. הוא נפל לתוך המים ונעלם. אחריו נפלה גם הגחלת. היא לחשה כשנפלה למים. אבל זאת הייתה לחייתה האחרונה.

השעועית הצטערה על אובדן ידידיה. אך הייתה אסירת תודה לחייט והודתה לו יפה. רק שהחייט השתמש בחוט שחור. ומאז כל השעועיות מהארץ הזו הן בעלת תפר שחור בצד.

אך בדרכו עבר חייט. הוא עבד כל היום והתיישב כדי לנוח ליד פלג המים. הוא היה איש טוב-לב, ריחם על השעועית. הוא הוציא מתרמילו חוט ומחט וחיבר את השעועית.